

IV ?roda okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (*Mk 6,1-6*): Wszed? stamt?d i przyszed? do swego rodzinnego miasta. A towarzyszyli Mu Jego uczniowie. Gdy nadszed? szabat, zacz?? naucza? w synagodze; a wielu, przys?uchuj?c si?, pyta?o ze zdziwieniem: «Sk?d On to ma? I co za m?dro??, która Mu jest dana? I takie cuda dziej? si? przez Jego r?ce! Czy nie jest to cie?la, syn Maryi, a brat Jakuba, Józefa, Judy i Szymona? Czy? nie ?yj? tu u nas tak?e Jego siostry?» I pow?tpiewali o Nim. A Jezus mówi? im: «Tylko w swojej ojczy?nie, w?ród swoich krewnych i w swoim domu mo?e by? prorok tak lekcewa?ony». I nie móg? tam dzia?a? ?adnego cudu, jedynie na kilku chorych po?o?y? r?ce i uzdrowi? ich. Dziwi? si? te? ich niedowiarstwem. Potem obchodzi? okoliczne wsie i naucza?.

«Sk?d On to ma? I co za m?dro??, która Mu jest dana? I takie cuda dziej? si? przez Jego r?ce!»

Rev. D. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia ukazuje nam, jak Jezus idzie do synagogi w Nazarecie, mie?cie, w którym si? wychowa?. Sobota to dzie? po?wi?cony Panu i ?ydzisz zbieraj? si?, aby s?ucha? S?owa Bo?ego. Jezus idzie do synagogi w ka?d? sobot? i tam naucza, nie jak uczeni w pi?mie i faryzeusze, ale jako Ten, który ma autorytet (por. *Mk 01:22*).

Bóg przemawia do nas dzisiaj przez Pismo ?wi?te. W synagodze czyta si? Pisma, a nast?pnie jeden z m?drych je komentuje, pokazuj?c ich sens i przes?anie, które Bóg przekazuje za ich po?rednictwem. Przypisuje si? ?wi?temu Augustynowi nast?puj?c? my?l: «Tak jak w modlitwie my rozmawiamy z Bogiem, tak w pismach to Bóg mówi do nas».

Fakt, ?e Jezus, Syn Bo?y, znany jest w?ród swoich rodaków ze Swojej pracy, oferuje nam nieoczekiwane perspektywy naszego zwyk?ego ?ycia. Praca zawodowa ka?dego z nas jest sposobem spotkania si? z Bogiem, a zatem rzeczywisto?? u?wi?cona i

u?wi?cania. Przytoczmy s?owa ?w. Josemarii Escrivy: «Wasze ludzkie powo?anie jest cz??ci?, i jak?e wa?n?, Bo?ego powo?ania. To powód, dla którego nale?y d??y? do ?wi?to?ci, jednocze?nie przyczyniaj?c si? do u?wi?cania innych, wam równym, u?wi?caj?c wasz? prac? i ?rodowisko: ten zawód czy profesja, które wype?niaj? wasz dzie?, które daj? szczególn? fizjonomi? waszej osobowo?ci, które s? Waszym sposobem bycia w ?wiecie; ten dom, wasza rodzina; ten naród, w którym si? urodzili?cie i kochacie».

Fragment Ewangelii ko?czy si? s?owami Jezusa «I nie móg? tam dzia?a? ?adnego cudu (...). Dziwi? si? te? ich niedowiarstwem» (Mk 6:5-6). Równie? dzi? Pan prosi nas o wi?sz? wiar? w Niego, aby dokonywa? tego, co przewy?sza nasze ludzkie mo?liwo?ci. Cuda manifestuj? moc Boga i nasz? potrzeb? Jego w naszym codziennym ?yciu.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

„W Bogu moc, wola i inteligencja, m?dro?? i sprawiedliwo?? s? jednym, tak ?e w Boskiej mocy nie mo?e by? niczego, co nie mog?oby by? w sprawiedliwej woli Boga lub w Jego m?drej inteligencji” (?wi?ty Tomasz z Akwinu)

•

„Jezus z Nazaretu, cie?la, o?wietla wasze ?ycie jako chrze?cija?skich pracowników swoim ?yciem zawodowym. Wy równie? o?wietlajcie swoje ?rodowisko pracy ?wiat?em Chrystusa” (?w. Jan Pawe? II)

•

„Podstawowa warto?? pracy tkwi w samym cz?owieku, który jest jej twórc? i adresatem. Przez swoj? prac? cz?owiek uczestniczy w dziele stworzenia. Praca w ??czno?ci z Chrystusem mo?e mie? wymiar odkupie?czy” (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2460)